

Arrest

nr. 234 231 van 19 maart 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. AKTEPE
Amerikalei 95
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 14 december 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, van 8 december 2016 waarbij een aanvraag gezinshereniging niet in aanmerking wordt genomen omwille van het ministerieel besluit tot terugwijzing van 10 november 2009.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 december 2016 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 november 2009 wordt ten aanzien van de verzoeker een ministerieel besluit tot terugwijzing getroffen. Dit besluit houdt de verplichting in om het grondgebied te verlaten met het verbod om er gedurende 10 jaar terug te keren.

De verzoeker dient tegen het ministerieel besluit van 10 november 2009 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die het beroep verwerpt met het arrest nr. 43 735 van 25 mei 2010.

Op 8 december 2016 dient de verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, meer bepaald een aanvraag met het oog op gezinshereniging met zijn Belgisch minderjarig kind.

Op 8 december 2016 beslist de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris dat deze aanvraag gezinshereniging niet in aanmerking kan worden genomen gelet op het ministerieel besluit tot terugwijzing van 10 november 2009.

Deze beslissing is de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 8 december 2016 en is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Geachte heer C.,

Overwegende dat u op 10.11.2009 het voorwerp heeft uitgemaakt van een ministerieel terugwijzingsbesluit dat (op dezelfde dag) in werking is getreden, alsook aan u betekend werd;

Overwegende dat een ministerieel terugwijzingsbesluit, krachtens de artikelen 26 en 46 bis van de wet van 15/12/1980, een verbod gedurende tien jaar het Rijk binnen te komen omvat en voor het bestuur bijgevolg een obstakel vormt om u tot een verblijf toe te laten» zolang deze terugwijzingsmaatregel niet opgeschort of opgeheven wordt of de termijn van 10 jaar niet verstreken is (cf. Raad van State, arrest nr. 218401 van 9 maart 2012);

Overwegende dat een aanvraag tot opheffing of schorsing van het ministerieel terugwijzingsbesluit pas zal kunnen worden ingediend nadat het uitgevoerd is, en dit vanuit het buitenland (bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post), overeenkomstig artikel 46bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat er op 31.01.2012 wel een verzoek tot opheffing of schorsing van het ministerieel terugwijzingsbesluit werd ingediend door uw raadsman, maar deze op 21 mei 2012 werd afgewezen;

Aangezien u nog steeds onderworpen bent aan voornoemd ministerieel terugwijzingsbesluit kan uw verzoek tot gezinshereniging niet in aanmerking worden genomen. De bijlage 19ter wordt ingetrokken, aangezien de afgifte ervan illegaal is en als onbestaande moet worden beschouwd.

U moet gevolg geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat afgegeven werd op 8.11.2016 (en alle voorgaande).

(…)”

2. Over de rechtspleging

De verzoeker heeft de griffie van de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), er tijdig van in kennis gesteld dat hij geen synthesesamenvatting wenst neer te leggen.

Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State.

Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering, volstaat het niet dat de verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Het belang moet bestaan op het moment van het indienen van het beroep en moet tevens blijven voort bestaan tot op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer er twijfel rijst omtrent verzoekers belang, komt het de verzoeker dan ook toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang heeft bij de nietigverklaring (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

De ontvankelijkheid van het beroep is een zaak die de openbare orde raakt, zodat het procesbelang desnoods ambtshalve door de Raad moet worden onderzocht.

Uit de thans voorliggende stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoeker op 28 februari 2017 werd verwijderd naar zijn land van herkomst, Guinee. De thans bestreden beslissing strekt er in wezen toe dat verzoekers aanvraag gezinshereniging van 8 december 2016 niet wordt onderzocht omdat de verzoeker onder de gelding viel van het ministerieel besluit tot terugwijzing van 10 november 2009, dat vanaf de inwerkingtreding ervan voor tien jaar het verbod inhoudt om in België te verblijven. Dit ministerieel besluit tot terugwijzing trad, gelet op zijn artikel 2, in werking op de dag dat de verzoeker uit de gevangenis werd vrijgesteld, dit is 30 november 2009. De rechtsgevolgen van het bedoelde ministerieel besluit namen bijgevolg een einde op 30 november 2019, zodat dit besluit de verzoeker thans niet meer kan worden tegengeworpen. Ter terechtzitting is gebleken dat de verzoeker op 30 december 2019, vanuit het buitenland, een aanvraag heeft ingediend voor een visum met het oog op gezinshereniging.

In de huidige stand van het geding zijn de feiten derhalve geheel gewijzigd. Waar de thans bestreden beslissing inhoudt dat een eerdere aanvraag gezinshereniging niet in aanmerking kan worden genomen omwille van de toen nog geldende rechtsgevolgen van het ministerieel besluit tot terugwijzing van 30 november 2009, werd thans vanuit het buitenland een nieuwe aanvraag gezinshereniging ingediend waarbij dit ministerieel besluit niet meer kan worden aangewend om de aanvraag niet in aanmerking te nemen. Er valt dan ook niet in te zien welk bijkomend voordeel een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing thans nog kan opleveren.

Bijgevolg rijst de vraag naar het actueel belang bij het onderhavige annulatieberoep.

Ter terechtzitting heeft de advocaat van de verzoeker verklaard zich dienaangaande naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Ter terechtzitting werden derhalve geen nuttige gegevens aangevoerd die kunnen aantonen dat de verzoeker in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat het beroep, bij gebrek aan het rechtens vereiste belang, onontvankelijk is.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend twintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE